

Project: BiG>East

(EIE/07/214)

WP 3.1

Raport despre Evaluarea Politicilor din România

Final 3.1

Dr. Mihai Adamescu, Dr. Augustin Ofiteru

Mangus Sol

România, București

Data: 15.02.2009

Cu sprijinul:

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei publicații revine autorilor. Aceasta nu reprezintă opinia Comunitară. Comunitatea Europeană nu este răspunzătoare de orice utilizare viitoare a informațiilor conținute de acesta.

Cuprins

1. Introducere.....	3
2. Politici și Obiective UE.....	4
2.1. <i>Politica privind sursele regenerabile de energie în Uniunea Europeană.....</i>	<i>4</i>
2.2. <i>Politicile și Piețele pentru biogaz în Uniunea Europeană .....</i>	<i>5</i>
2.3. <i>Legislația privind biogazul și domeniile conexe în Uniunea Europeană.....</i>	<i>6</i>
2.3.1 Directive	6
2.3.2 Regulamente	6
2.4. <i>Pe scurt despre Legislația Europeană privind biogazul.....</i>	<i>7</i>
3. Instrumente de finanțare pentru Energiile Regenerabile în România	8
4. Politici pentru Biogaz în România.....	10
5. Contribuția biogazului la țintele naționale	13
6. Concluzii.....	14
7. Anexa 1: Legislația UE.....	16
8. Anexa 2: Legislația românească.....	23

1. Introducere

Acest raport a fost scris în cadrul BIG> EAST proiectului (EIE/07/214), care sunt sprijinite de către Comisia Europeană în cadrul programului "Energie Inteligentă pentru Europa. Raportul urmărește să ofere o privire de ansamblu cu privire la politicile actuale privind producerea, neutilizarea și aspectele conexe biogazului, în scopul de a facilita o implementare pe scară largă a proiectelor de biogaz în Uniunea Europeană. Accentul acestei prezentări va fi pe politici la nivel european, dar și la nivel național, reprezentând unul dintre serie de șase rapoarte cu privire la țările țintă ale proiectului BiG> East: Bulgaria, Croația, Grecia, Letonia, România, și Slovenia. Astfel, politicile din România (și din toate țările europene) includ legislația, standardele, politicile fiscale, stimulente, surse de finanțare și politici cu privire la tratarea deșeurilor, cele care afectează direct sau indirect, implementarea cu succes a unui proiect de biogaz.

Situația actuală din Europa, cu explozia prețurilor la energia fosilă și creșterea dependenței de importurile de energie, face extrem de necesară producerea și valorificarea biogazului pentru producerea de căldură, electricitate și combustibil. În 2005, aproximativ 5,35 Mtep de biogaz au fost produse în Uniunea Europeană pentru utilizări energetice, cu toate acestea, potențialul este estimat la mai mult de 20 Mtep

Cu toate acestea, dezvoltarea viitoare a tehnologiilor de producere a biogazului depinde foarte mult de dorința politicianilor și a factorilor politici de decizie, cei care formulează politicile și introduc legislația.

Unele dintre cele mai importante întrebări ale căror răspunsuri sunt căutate în capitolele următoare, sunt următoarele:

- Care este cadrul politic și legislativ în Europa și în România în ceea ce privește RES și în special biogazul?
- Which interactions occur between RES support schemes and other Policies (eg. Environmental, Agricultural Policy)?
- Ce interacțiuni sunt între schemele de finanțare RES și alte politici (de exemplu politicile de mediu, agricolă)?
- Care este nivelul actual de sprijin financiar pentru RES, pentru biogaz în România, comparativ cu Europa?
- Este acest sprijin în România existent și eficient iar în cazul în care nu, ce este necesar?

2. Politici și Obiective UE

2.1. Politica privind sursele regenerabile de energie în Uniunea Europeană

Dezvoltarea energiei regenerabile - în special a energiei eoliene, hidroenergiei, energiei solare și a biomasei - este un obiectiv central al politicii energetice a Comisiei Europene. Există mai multe motive pentru aceasta. Energia regenerabilă are un rol important de jucat în reducerea emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) - obiectiv major comunitar. Creșterea ponderii energiei regenerabile în bilanțul energetic crește durabilitatea. Aceasta ajută, de asemenea, la îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie, prin reducerea dependenței comunitare în creștere, de surse de energie importate. Sursele regenerabile de energie se așteaptă să fie competitive punct de vedere economic, cu sursele de energie convenționale, pe termen mediu și lung.¹

Comisia Europeană a stabilit ca țintă pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din țările dezvoltate, reducerea acestora cu 30% până în 2020 și s-a angajat deja să-și reducă propriile emisii cu cel puțin 20% și va crește această reducere în temeiul unui acord global satisfăcător. În ianuarie 2007, Comisia Europeană a prezentat o "Foaie de parcurs pentru energia regenerabilă", ca parte din pachetul său "energie-schimbări climatice". Această foaie de parcurs a fost aprobată de Comisie în martie 2007, cu următoarele obiective:

- O țintă obligatorie, ca 20% din consumul total de energie al UE să provină din surse regenerabile până în 2020, și;
- O țintă minimă obligatorie pentru fiecare stat membru, ca cel puțin 10% din consumul de combustibil pentru transporturi, să fie din biocombustibili. Cu toate acestea, caracterul obligatoriu al acestui obiectiv este "cu privire la producție, să fie sustenabilă" și "cu privire la a doua generație de biocombustibili, să devină disponibilă în sens comercial".

În noiembrie 2007, Comisia Europeană a prezentat un "Plan Strategic pentru Tehnologiile Energetice (Planul SET) - Pentru un viitor cu emisii reduse de carbon"². Planul SET își propune să ofere următoarele rezultate: (i) o nouă planificare strategică comună, (ii) o mai eficace implementare, (iii) o creștere a resurselor și (iv) o abordare nouă și consolidată a

---

¹ Sursa: http://ec.europa.eu/energy/res/index_en.htm

² Sursa: COM(2007) 723 final „A EUROPEAN STRATEGIC ENERGY TECHNOLOGY PLAN (SET-PLAN) Towards a low carbon future“

cooperării internaționale. Comisia speră ca Planul SET să fie aprobat (și angajamentele de finanțare), de către liderii UE, în martie 2008.

În plus, în ianuarie 2008, Comisia a prezentat un pachet mai larg cu privire energiile regenerabile și schimbările climatice și a publicat un Proiect de Directivă „privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile”, care trebuie să fie revizuit și aprobat de către Parlamentul European și Consiliu înainte de a intra în vigoare. Prezenta directivă este o „directivă cadru” cuprinzătoare, privind energiile regenerabile, inclusiv o actualizare a directivei privind biocombustibilii.

2.2. Politicile și Piețele pentru biogaz în Uniunea Europeană

În contextul diversificării resurselor energetice, precum și al unui sprijin mai mare pentru resursele de energie regenerabilă, se consideră că biomasa joacă un rol important în politica energetică a Europei. Așa cum se subliniază în Planul de Acțiune pentru Biomasa³ al Comisiei, publicat la 7 decembrie 2005, "Energia este un element cheie în ajutarea Europei să-și atingă obiectivele de creștere economică, locuri de muncă și dezvoltarea durabilă". Creșterea prețurilor petrolului și dependența Europei de importurile de energie sunt considerate că amenință creșterea economică în cadrul Comunității Europene. În 2005, UE și-a satisfăcut aproximativ 4% din nevoile sale de energie, din biomasa. Principalul obiectiv al Planului de Acțiune pentru Biomasa este de a dubla acest procent până în 2010. Planul ar reduce importurile de petrol cu 8%, ar preveni emisiile de gaze cu efect de seră în valoare de 209 milioane tone de echivalent de CO₂ per an și ar crea până la 300000 de noi locuri de muncă în sectoarele agricol și forestier.

În prezent, sectorul de producere a biogazului în unele țări europene prezintă o dezvoltare rapidă tehnică și non-tehnică și inovații, iar piețele pentru biogaz sunt în creștere în aceste țări într-un ritm considerabil. De exemplu, în Germania, piața de biogaz este în plină expansiune, deși a existat o scădere semnificativă a numărului de noi instalații de biogaz dezvoltate în 2007. Până la sfârșitul anului 2007, aproximativ 3700 instalații de biogaz erau în funcțiune. Cele mai multe dintre instalațiile de biogaz nou construite din Germania au o capacitate de 500 kW energie electrică, prin utilizarea instalațiilor CHP (cogenerare de energie termică și electrică) și folosesc ca materie primă culturile energetice. Noi aplicații, cum ar fi cea de up-gradare a biogazului la combustibil pentru vehicule (din Jameln) și cea de injectare în rețeaua de gaze naturale (din Pliening, Kerpen și Straelen) tocmai au fost puse în funcțiune. În Austria, numărul de instalații de biogaz a crescut de la aproximativ 170 în 2004, la mai mult de 340 în 2005 și la aproape 600 în 2006, majoritatea instalațiilor, cu o capacitate electrică de 100-500 kW. Până în septembrie 2006 erau în funcțiune 62 instalații de recuperare a biogazului de la gropile de gunoi, 134 digestoare pentru nămolurile de canalizare, 350 instalații pentru biogaz și co-fermentație, 25 instalații de tratare anaerobă a deșeurilor (din industrie), și 15 instalații de digestie a deșeurilor biologice (orășenești). Ca ultim exemplu, în Danemarca obiectivul politic este de a produce 8 PJ de biogaz prin construirea a 40 de noi instalații de biogaz până în 2008. Acest obiectiv reprezintă o dublare a producției prezente și o creștere de 1 PJ pe an.

---

³ COM (2005) 628: "Biomass Action Plan"

În același timp, piața biogazului este foarte mică în alte multe țări europene. Această situație trebuie să se schimbe în următorii ani, deoarece aceste țări trebuie să ia măsuri cu scopul îndeplinirii obiectivelor energetice ale Europei.

2.3. Legislația privind biogazul și domeniile conexe în Uniunea Europeană

Producerea și utilizarea biogazului sunt afectate și influențate de multe legislații europene și naționale.

Procesul decizional la nivelul Uniunii Europene implică diferite instituții europene, în special, Comisia Europeană, Parlamentul European (PE), precum și Consiliul Uniunii Europene. În general, Comisia Europeană, este cea care propune o nouă legislație, dar Consiliul și Parlamentul European sunt cele care aprobă de legile. Alte instituții și organisme, de asemenea, au roluri de jucat. Normele și procedurile de decizie ale UE sunt stabilite în tratate. Fiecare propunere pentru o nouă lege europeană se bazează pe un articol specific din tratat, menționat ca "temei legal" al propunerii. Acest lucru determină procedura legislativă care trebuie urmată. Cele trei proceduri principale sunt "consultarea", "avizul" și "co-decizia".

Următorul capitol oferă o privire de ansamblu a Directivelor Europene și Regulamentelor care sunt legate de producerea și utilizarea biogazului, precum și a altor probleme importante legate de biogaz. Acestea pot afecta piața europeană de biogaz, direct sau indirect. Definițiile despre frontierele "producției de biogaz" permit o anumită flexibilitate, deoarece sunt importanți mulți factori de pe parcursul întregului ciclu de viață, de la producția de materie primă agricolă la utilizarea finală a biogazului. Numai legislațiile cele mai importante au fost selectate și descrise pe scurt (a se vedea Anexa 1).

2.3.1 Directive

O directivă este un act legislativ al Uniunii Europene, care impune statelor membre să obțină un anumit rezultat, fără a dicta mijloacele de atingere a acestui rezultat. Aceasta se poate distinge de Regulamentele Uniunii Europene, care sunt auto-executante și nu necesită nici o măsură de punere în aplicare. Directivele în mod normal, lasă statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește normele exacte ce vor fi adoptate. Directivele pot fi adoptate printr-o varietate de proceduri legislative, în funcție de obiectul fiecăreia. O prezentare generală a Directivelor Europene privind biogazul este oferită de Rutz & Prassl (2008) și în Anexa 1.

2.3.2 Regulamente

Un regulament este un act legislativ al Uniunii Europene, care devine imediat executoriu în calitate de lege în toate statele membre simultan. Regulamentele se pot distinge de directive, care, cel puțin în principiu, trebuie să fie transpuse în legislația națională. În conformitate cu reglementările Constituției Europene ele ar fi fost cunoscute sub numele

de "legi europene", dar la această propunere s-a renunțat. O prezentare generală a Regulamentelor Europene privind biogazul este oferită de Rutz & Prassl (2008) și în Anexa 1.

2.4. Pe scurt despre Legislația Europeană privind biogazul

Deși în prezent, nu există nicio Directivă specifică sau Regulament destinat exclusiv producerii și utilizării biogazului, necesitatea introducerii unui cadru legislativ privind biogazul este subliniată de multe instituții și părți interesate. De exemplu, Comisia pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală a Parlamentului European a elaborat recent un raport și recunoaște biogazul ca o resursa de energie vitală care contribuie la dezvoltarea durabilă economică, agricolă și rurală, precum și la protecția mediului. Mai mult, aceasta încurajează atât Uniunea Europeană cât și Statele Membre să exploateze potențialul uriaș de producere a biogazului, prin crearea unui mediu favorabil, precum și prin menținerea și dezvoltarea unor scheme de finanțare pentru a inspira și susține investițiile în instalațiile de biogaz.

Mai precis, Comisia pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală a Parlamentului European subliniază necesitatea unei noi Directive pentru Biogaz și de revizuire a legislației:

- În primul rând și cel mai important, este nevoie de o directivă UE privind producția de biogaz, cu obiective specifice pentru biogazul agricol evidențiate din cadrul celor privind energia regenerabilă, cu elemente de statistică, măsuri pentru construirea și promovarea instalațiilor de biogaz, bazate pe o evaluare a impactului național sau regional, cu măsuri de diseminare și promovare a rezultatelor obținute din experiențele anterioare, cu apel la planificarea la nivel național și regional în scopul de a limita obstacolele juridice și administrative, precum și cu recomandări pentru nivelul minim și mecanismul de ajustare anuală ale plății pentru "energie electrică verde" și "gaz verde".
- Legislația privind utilizarea reziduurilor provenite de la instalațiile de producere a biogazului ar trebui să fie revizuită.
- Trebuie luată în considerare o interdicție cu privire la utilizarea amelioratorilor de creștere în hrana animalelor, cu conținut de metale grele, dacă acest lucru ar pune probleme la nivel european în cazul utilizării ulterioare a reziduurilor de la biogaz prin dispersie în câmp.
- Aplicarea efectivă a Directivelor Privind IPPC și Nitrații este crucială, împreună cu Directiva pentru Nămolurile de Canalizare, Directiva Cadru privind Apa, Directiva privind Păsările, Directiva privind Habitatele și legislația privind Metalele Ggrele.
- Este necesară o strategie pentru includerea instalațiilor de biogaz în mecanismul de la Kyoto.
- Este necesară o legislație la nivel european pentru a se asigura că biogazul - „upgradat” la calitatea gazelor naturale - poate fi alimentat în rețeaua de gaze naturale.

- Sunt necesare propuneri pentru intensificarea utilizării subproduselor de origine animală ca sursă de biogaz așa cum este stipulat în „Planul de Acțiune privind Biomasa”.
- Statele Membre ar trebui să includă biogazul în evaluarea făcută de acestea pe termen mediu, a actualelor programe de dezvoltare rurală și regională și să propună acțiuni pentru viitor. Strategiile de dezvoltare rurală, inclusiv proiectele LEADER ar trebui să conțină scenarii de dezvoltare privind biomasa și utilități pentru biogaz.
- Comisia ar trebui să prezinte un raport coerent privind producția europeană de biogaz Parlamentului European, luând în considerare propunerile de mai sus menționate și progresele realizate.
- Ar trebui să se facă eforturi pentru finanțarea activităților de cercetare, dezvoltare și demonstrative.

3. Instrumente de finanțare pentru Energiile Regenerabile în România

Cadrul legislativ cu privire la RES și Biogaz

România are o anumită supra-capacitate (-producție) de energie electrică (România este în prezent un exportator din regiunea Balcanilor), cu o cotă semnificativă de hidroenergie (în principal, centrale mari) din producția totală de energie, în timp ce restul este constituit din energie produsă cu combustibili fosili și energie nucleară. În viitorul apropiat, dezvoltarea energiei electrice nucleare cu încă două reactoare (la centrala nucleară de la Cernavoda) este considerată a fi o prioritate națională. În ceea ce privește Sursele de Energie Regenerabilă (RES), România și-a atins deja ținta privind cota de RES din consumul de energie electrică. Ținta României pentru anul 2010 este stabilită la 33%, care deja este atinsă în principal, de către centralele hidroelectrice mari existente. Potențialul ridicat pentru micro-hidrocentrale a rămas aproape neatins. Un număr mic de proiecte pentru energia eoliană, solară, biomasă și geotermală au fost implementate în țară. Există prevederi în vigoare pentru sprijinul public, dar puține proiecte de energie regenerabilă au fost finanțate până acum. Strategia energetică din septembrie 2007 include modernizarea centralelor hidroelectrice cu o putere totală instalată de 2328 MW. De asemenea, țintele pentru energia electrică din surse de energie regenerabile s-au stabilit: 35% până în 2015 și 38% până în 2020.

În acest context, România a dezvoltat un cadru instituțional și juridic în conformitate cu acquis-ul comunitar, în scopul de a promova eficiența energetică și dezvoltarea unor instrumente de finanțare pentru RES.

România a transpus în legislația națională prevederile principalelor directive pentru surse de energie regenerabile: 2001/77/CE (HG 958/2005) și 2003/30/CE (HG 1844/2005).

Legislația națională cuprinde astăzi:

- Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, modificată și actualizată prin Legea nr. 56/2006, care urmărește să creeze cadrul legal necesar pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor naționale de utilizare eficientă a energiei.
- Legea nr. 3/2001 pentru ratificarea Protocolului de la Kyoto al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice. În conformitate cu Protocolul de la Kyoto, România este obligată să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu 8% față de nivelul anului 1989, până în intervalul 2008 și 2012.
- HG (Hotărârea de Guvern) nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei Naționale pentru Eficiența Energetică. Obiectivul principal al acestei strategii este identificarea posibilităților și a mijloacelor de creștere a eficienței energetice pe întreaga rețea de energie prin punerea în aplicare a unor programe adecvate.
- HG nr. 1535/2003 privind "Strategia pentru Promovarea Surselor Regenerabile de Energie" și Hotărârea de Guvern nr. 443/10.04.2003 privind promovarea producției de energie electrică din surse de energie regenerabile. Aceasta din urmă Hotărâre de Guvern a fost modificată prin HG 958/2005 (care transpune Directiva 2001/77/CE) și crează un cadru legal pentru promovarea surselor regenerabile de energie.
- Directiva 2003/30/CE pentru promovarea utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transporturi HG 1844/2005.
- Legea Energiei (nr. 13/2007) - dispoziții generale pentru promovare energiilor regenerabile.

Legislația menționată mai sus a fost completată cu legislația națională care transpune, în toate elementele sale, acquis-ul comunitar, care se ocupă de eficiența energetică și a dezvoltat instrumente de suport necesare pentru RES, inclusiv termenele pentru punerea în aplicare. Legislația națională specifică include reglementarea ANRE (Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei): i) Procedura de certificare a producției prioritare, ii) Regulamentul cu privire la piața de certificate verzi, iii) Regulamentul pentru emiterea garanțiilor de origine, iv) Regulamentul pentru etichetarea energiei, v) Procedurile pentru operatorul de piață (pentru eliberarea certificatelor verzi și pentru organizarea pieței centralizate de certificate verzi).

Ținte pentru Energie Regenerabilă

Potrivit recent propusei *Directive-cadru pentru RES din 2008*, România trebuie să asigure o cotă de 24% energie din RES, din consumul final de energie în 2020, și o cotă de cel puțin 10% energie obținută din biocombustibili, din consumul final de energie în transporturi până în anul 2020.

Setul de ținte stabilit de *Directiva Europeană pentru energie electrică din RES, din 2001*, implică faptul că România are o cotă de 33% din RES raportat la consumul brut de energie electrică până în 2010 și în conformitate cu *Directiva Europeană pentru Biocombustibili*

din 2003, consumul de biocombustibili să fie de 5,75% din consumul de benzină și motorină pentru transporturi în anul 2010.

4. Politici pentru Biogaz în România

- Cadrul legislativ pentru RES și biogaz

Nu există nici o legislație specifică privind producerea, utilizarea sau transportul biogazului. Toată legislația aplicabilă pentru RES se aplică, de asemenea, biogazului.

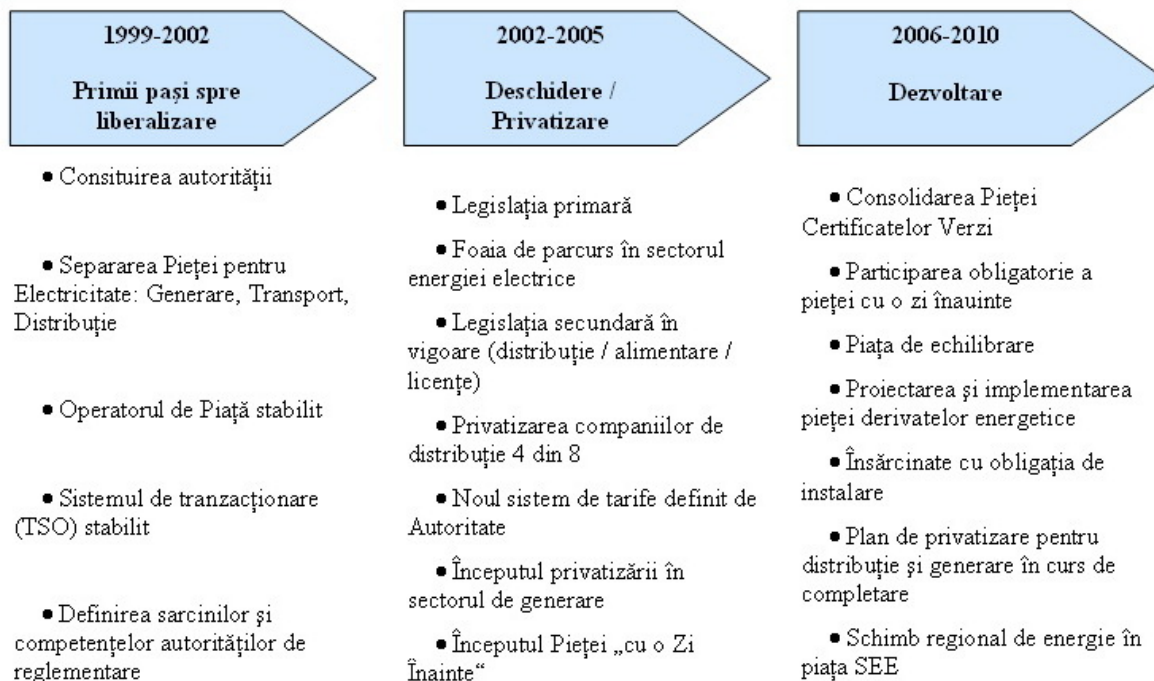
- Instrumente de finanțare (de exemplu, sistemul de tarifare a alimentării, reglementarea cotelor / mecanisme de certificare, stimulente fiscale / alocații nerambursabile pentru investiții, alte resurse financiare)

- Reforma Pieței & Mediul de Investiții

Procesul de transformare / schimbări în piața de energie în România a început acum câțiva ani, cu niște pași importanți cum ar fi: separarea pieței de energie electrică în generare, transport și distribuție, înființarea unui operator de piață și numirea unui operator al sistemului de comercializare, stabilirea unei foi de parcurs pentru privatizarea companiilor de distribuție a energiei electrice, precum și a celor de producție, dezvoltarea pieței de certificate verzi (aproape 3 ani în urmă), dezvoltarea pieței „cu o zi înainte”.

O prezentare generală a ultimilor 20 de ani din punct de vedere al reformelor și instrumentelor de finanțare, inclusiv al dezvoltării pieței de energie, este prezentat în figura următoare:

Privire de ansamblu asupra REFORMELOR - principale schimbări în piața energetică românească

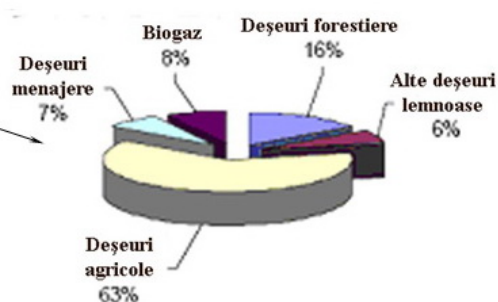

Reglementările se aplică atât energiei obținute din surse regenerabile (precum energia eoliană, geotermală, hidro, biomasa, valuri), cât și energiei generate în centrale hibride, care folosesc surse regenerabile și convenționale. Pentru a beneficia de facilitățile prevăzute de lege, unitățile de producție care utilizează surse regenerabile trebuie să obțină un certificat de garanție a originii care să ateste proveniența energiei electrice.

Governmental statistics assessments on renewable energy potential were included in the National Strategy for Energy. Rough data shows a picture as follows:

Potențialul evaluat al României pentru energie regenerabilă.

Sursa	Potențialul anual		Utilizare
		Ktep	
Energie solară			
termică	60 x 10 ⁶ GJ	1433	căldură
fotovoltaică	1200 GWh	103	electricitate
Energie eoliană	23000 GWh	1978	electricitate
Hidroenergie			
total	40000 GWh		electricitate
din care în microcentrale	6000 GWh	516	
Biomasă	318 x 10 ⁶ GJ	7595	căldură
Energie geotermală	7 x 10 ⁶ GJ	167	căldură

Au fost stabilite un sistem de cote verzi obligatorii, care reprezintă proporția de energie electrică generată din surse regenerabile din consumul intern brut total de energie electrică, împreună cu sistemul de comercializare a certificatelor verzi. Toți furnizorii de energie electrică au obligația de a obține energie electrică din surse regenerabile de energie, cel puțin în cotele indicate de lege. În cazul în care acestea nu sunt conforme cu cerința de mai sus, sunt aplicate sancțiuni serioase. Cotele obligatorii au fost stabilite până în 2010, în conformitate cu ținta asumată de România în timpul negocierilor de aderare la UE, începând de la 0,7% pentru 2005 și se încheie la 8,3% pentru 2010-2012.

În august 2008 a început un nou program pentru dezvoltarea RES, cu sprijinul Ministerului Mediului. Programul asigură dezvoltarea de proiecte pentru energia regenerabilă, cu o finanțare de la stat de 90%, cu o limită în ceea ce privește suma de bani care ar putea fi investită. Programul a fost prevăzut să înceapă la sfârșitul anului 2008. Începutul programului a fost amânat pentru februarie 2009.

În luna august 2008, a început un nou program pentru dezvoltarea RES, cu sprijinul Ministerului Mediului. Programul asigură dezvoltarea de proiecte pentru energia regenerabilă, cu o finanțare de la stat de 90%, cu o limită în ceea ce privește suma de bani care ar putea fi investită. Programul a fost prevăzut să înceapă la sfârșitul anului 2008. Începutul programului a fost amânat pentru februarie 2009.

- Comparație cu politicile UE (cum ar fi adaptarea politicilor UE și în ce măsură)

România este o țară caracterizată de procesul de tranziție spre economia de piață și, de asemenea, spre standardele în uz ale UE, în toate domeniile. Un proces de transpunere s-a realizat pe parcursul mai multor ani. În prezent, toate directivele majore au fost incluse în cadrul legislativ național așa cum este descris anterior în capitolul 3.1.

România va accesa, în 2009, 3 miliarde de Euro de la UE (fonduri structurale). Primul proiect cu finanțare de 50% din costurile eligibile a fost acceptat din 2008 în cadrul programului FEADR schema XS. Proiectul este pentru dezvoltarea unei instalații de biogaz în Maramureș, România.

5. Contribuția biogazului la țintele naționale

- Contribuția la țintele Energetice Naționale și de mediu (de exemplu, estimările privind situația actuală și contribuția viitoare se referă la țintele RES și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Pe baza rezultatelor WP2).

Producția de biogaz în trecut (înainte de 1989) a avut ținte ridicate. Cu toate acestea, situația actuală arată o industrie aproape inexistentă în domeniu, chiar dacă, teoretic, Strategia Națională de Dezvoltare sprijină dezvoltarea sectorului energiilor regenerabile.

Acest lucru este confirmat, de asemenea, de strategia pentru energie casnică pentru perioada 2007-2020, ceea ce sugerează o țintă indicativă pentru potențialul E-RES, după cum urmează: energie hidro - 40 TWh, din care 6 TWh (21,6 PJ) în unități mai mici de 10 MW, energie eoliană, cu un potențial de 23 TWh (82,8 PJ); solară 1,2 TWh și biomasă, cu un potențial echivalent în energie economisită de 318 PJ. O dezvoltare echilibrată și utilizarea tuturor acestor surse de energie regenerabilă s-ar putea dovedi cea mai eficientă strategie la nivel național.

Potențialul de biomasă al României este unul dintre cele mai mari din regiune. Situația actuală de utilizare a biomasei pentru producerea de energie în România se concentrează în principal pe scopuri casnice, astfel avem mai mult de 14 milioane de sobe sau cuptoare cu lemne pentru scopuri casnice (care folosesc lemn, deșuri de lemn sau de biomasă); 550 de cazane industriale pentru abur și apă caldă (lemn); 10 cazane de încălzire a apei (45 MW în total; 0,7 MW-7 MW), pentru încălzire urbană (care folosesc deșuri de lemn). Am putea spune că potențialul uriaș este doar într-o măsură foarte mică utilizat pentru producerea de energie. Ceea ce este nevoie e de o puternică injecție de capital de la companii private și în același timp un public și investitori mai bine informați cu privire la diferitele modalități de utilizare a biomasei.

Așa cum am prezentat deja, nici o contribuție majoră a biogazului nu este de așteptat în viitorul apropiat. Strategia de dezvoltare a energiei prezintă aspecte importante referitoare la energia regenerabilă. **Strategia Națională pentru Valorificarea Surselor de Energie Regenerabilă** are o vedere de ansamblu în ceea ce privește potențialul de surse regenerabile din România și stabilește principalele obiective ce urmează să fie atinse de către țara în viitorul apropiat. Pe baza liniilor directe menționate mai sus, dar, de asemenea, luând în considerare potențialul de surse regenerabile din România pentru energia solară, eoliană, hidro și energie geotermală, strategia de mai sus stabilește ca țintă pentru România generarea a 33% din consumul total de energie electrică, din surse regenerabile până în anul 2010.

Strategia Națională privind Eficiența Energetică stabilește obiectivele privind eficiența energetică pentru perioada de până în anul 2015. Scopul principal al strategiei este de a identifica posibilitățile și mijloacele de creștere a eficienței energetice la toate nivelurile lanțului de energie, prin punerea în aplicare a unor programe specifice, în scopul de a

ajunge la scopul său final: creșterea eficienței energetice primare cu de la 30% la 50% până în anul 2015.

6. Concluzii

Pe baza experienței dobândite în țările țintă primele concluzii vor prezenta pe scurt aspecte precum:

- Este cadrul legislativ național adecvat pentru penetrarea viitoare a RES (biogaz)?

O serie de obstacole în calea investițiilor în surse de energie regenerabile de la cele financiare, la tehnice, până la acceptarea socială și de mediu, sunt încă în vigoare. Mai întâi de toate este costul avans al investiției.

Situația s-a complicat și mai mult, datorită costurilor reduse recente la petrol din cauza încetinirii economiei. Cu toate acestea, acest lucru ar trebui privit ca pe o potențială oportunitate pentru viitoarele investiții în tehnologii de RES. Criza actuală este doar începutul unui proces de reforme care vor transforma societatea.

Recenta criză a gazului este doar să ne amintească faptul că, chiar și în această situație, a costurilor pentru energie reduse, energia este totuși o problemă.

În ciuda existenței unei strategii clare la nivel european și la nivel național există o nevoie reală de acțiuni (fonduri disponibile pentru dezvoltarea de noi infrastructuri) care să finanțeze atât costurile în avans cât și beneficiile economice pe termen lung. Pe termen lung, există diferite modalități de a sprijini punerea în aplicare a politicii energetice regenerabile: una - care este modelul urmat din Europa și SUA în care se construiesc uzine foarte mari (pentru biodiesel, biogaz, eoliană etc), care nu fac altceva decât să înlocuiască fostele rafinării de petrol, cu o nouă eră de rafinării ("bazate pe verde") ceea ce introduce o altă presiune asupra mediului, a doua - pe care o considerăm este cea mai potrivită, este dezvoltarea unei aplicații la o scară regenerabilă pentru comunitățile locale, cu posibilitatea de a o dezvolta la scară industrială numai în locuri că acest lucru este acceptat din punct de vedere economic, de mediu și social și necesară pe termen lung. Această schimbare de paradigmă necesită gândire pe termen lung și restructurare a politicii energetice regenerabile, în așa fel încât fiecare casă individuală să poată implementa astfel de tehnologii care conduc la o producție și utilizare a energiei mai descentralizate. Obstacolele tehnice sunt simplu de înțeles, dar trebuie să subliniem legătura directă dintre costul soluției și numărul de instalații de pe piață. Sectorul energiei regenerabile are un mare nivel de acceptare socială și de mediu, cel puțin la o privire mai generală. Dar mai există încă unele probleme atunci când vine vorba de a construi una în spatele casei - răspunsul este de obicei NIMBY (nu în curtea mea din spate). Investițiile în biogaz au aceleași dezavantaje ca alte RES în țară.

Pe de altă parte, se pare că a sistemul cotelor Certificatului Verde adoptate de către România nu este cel mai potrivit pentru poziția actuală a RES (altele decât centralele hidroelectrice), cu foarte mici fonduri atrase. Soluția folosită în România cu certificate verzi (în ciuda avantajelor, a se vedea în cele ce urmează) nu este neapărat cea mai potrivită pentru capacități de producție, nu atât de dezvoltate în domeniul energiei regenerabile.

- Care este rolul & contribuția măsurilor de finanțare a investițiilor RES pana acum? Este necesară vreo reformare?

Ambele sisteme (cu tarif fix – tarif ajustabil pentru alimentare, precum și piața GC) au avantajele și dezavantajele lor și diferite țări au răspuns în mod diferit la acest lucru. Multe dintre acestea au pus în aplicare tarif fix. România, împreună cu alte țări implementează piața GC de 3 ani deja. Există unele probleme ce trebuie discutate și acest lucru este legat în principal de lipsa de subvenții guvernamentale (și, astfel prețul este transferat direct către consumator), lipsa de promovare a tehnologiilor regenerabile cele mai competitive, piața decide cu privire la prețul suplimentar pentru energia electrică verde și lipsa posibilității de a vinde pe piețele internaționale certificate verzi. De asemenea, e important să subliniem că este o foarte mare diferență între tariful fix și piața GC și aceasta este că, în primul avem un preț fix și în a doua, un volum fix. Deoarece ia în considerare în special volumul considerăm acest regulament (piața GC), ca pe cel mai potrivit pentru o țară cu sectorul energiei regenerabile bine dezvoltat, în care statul permite pieței să decidă asupra dezvoltării sale viitoare. Pe de altă parte, trebuie subliniat faptul că acesta ar trebui să fie viitorul sectorului energiei regenerabile, în ceea ce privește comerțul deoarece aceasta este o piață mai puțin controlată și are o elasticitate mult mai mare și posibilitatea de a se adapta la schimbări.

- Cât de promițătoare este Exploatarea Biogazului la nivel de țară, în scopul de a contribui la Angajamentele Naționale pentru Energie și Mediu?

Unul dintre avantajele României pentru o tendință pozitivă a industriei de producere a biogazului este potențial său de biomasa uriaș, provenind în principal, de la aproximativ 9 milioane ha teren agricol.

O rată ridicată de creștere anuală (6%), precum și o dependență ridicată de surse externe de energie fosilă (în special Rusia), pun România în poziția de a accelera procesul de dezvoltare a sectorului energiei regenerabile. Prin urmare, pe baza potențialului de biomasă, este de așteptat să aibă loc o creștere rapidă atât a interesului cât și a investițiilor, în sectorul de producere a biogazului, în sensul unei disponibilități a materiei prime, de încredere și relativ ușor de luat. Este de așteptat ca cele mai multe proiecte de producere a biogazului să fie dezvoltate pe baza deșeurilor agricole (atât de la producția primară cât și secundară).

7. Anexa 1: Legislația UE

Directive

► DIRECTIVA 2000/76/EC

“on the **incineration of waste**” - “cu privire la **incinerarea deșeurilor**”

Pentru prevenirea și limitarea efectelor negative asupra mediului prin emisiile în aer, sol, apele de suprafață și subterane, precum și riscurile pentru sănătatea umană care rezultă de la instalația de incinerare și co-incinerare a deșeurilor.

► DIRECTIVA 2001/77/EC

„on the promotion of **electricity produced from renewable energy sources** in the internal electricity market“ - „privind promovarea **energiei electrice produse din surse de energie regenerabile** pe piața internă a energiei electrice”

Scopul prezentei directive este de a promova creșterea contribuției surselor de energie regenerabile la producția de electricitate pe piața internă de electricitate și de a crea o bază pentru un viitor cadru comunitar cu privire la aceasta.

În sensul prezentei directive, se aplică următoarea definiție: „surse de energie regenerabile” înseamnă surse regenerabile non-fosile de energie (eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, hidroenergie, biomasă, gaz de la gropile de gunoi, gaz de la instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz).

► DIRECTIVA 2001/80/EC

“on the **limitation of emissions of certain pollutants** into the air from large combustion plants” - „privind **limitarea emisiilor de anumiți poluanți** în aer de la instalații de ardere mari”

Prezenta directivă se aplică instalațiilor, a căror putere termică este egală sau mai mare de 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat (solid, lichid sau gazos).

► DIRECTIVA 2002/91/EC

„on the **energy performance of buildings**“ - „cu privire la **eficiența energetică a construcțiilor**”

Obiectivul prezentei directive este de a promova îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor din cadrul Comunității, ținând cont de condițiile exterioare climatice și locale, precum și de cerințele legate de climatul interior și de raportul cost-eficiență.

Articolul 5 al directivei se referă la clădirile noi și este relevantă pentru utilizarea biogazului deoarece statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că noile clădiri îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică menționate la Articolul 4. Pentru clădirile noi cu o suprafață utilă totală de peste 1000 m², statele membre vor asigura fezabilitatea tehnică, de mediu și economică a sistemelor alternative precum:

- sisteme descentralizate de alimentare cu energie bazată pe surse regenerabile,
  - CHP (co-generare de electricitate și căldură),
  - încălzire sau răcire de cartier sau bloc, dacă este posibilă,
  - aeroterme, în anumite condiții,
- care vor fi luate în considerare înainte de începerea construcției.

► DIRECTIVA 2003/30/EC

„on the **promotion of the use of biofuels** or other renewable fuels for transport“ - „privind **promovarea utilizării biocombustibililor** sau a altor combustibili regenerabili pentru transporturi”

Prezenta Directivă are drept scop promovarea utilizării biocombustibililor sau a altor combustibili regenerabili pentru înlocuirea motorinei sau benzinei pentru transporturi în fiecare Stat Membru, cu scopul de a contribui la unele obiective, cum ar fi îndeplinirea angajamentelor privind schimbările climatice, securitatea alimentării ecologice și promovarea surselor de energie regenerabilă.

Biogazul upgradat (biometan) poate fi utilizat drept combustibil regenerabil pentru transporturi. Sunt necesare prezentei directive, următoarele definiții legate de sectorul de biogaz:

- „biocombustibili” înseamnă combustibili lichizi sau gazoși pentru transporturi, produși din biomasă;
- „biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane;
- „biogaz”: un combustibil gazos produs din biomasă și/sau din fracția biodegradabilă a deșeurilor, care poate fi purificat până ajunge la calitatea gazelor naturale, pentru a fi utilizat ca biocombustibil sau gaz de lemn.

► DIRECTIVA 2003/55/EC

“concerning common rules for the **internal market in natural gas** and repealing Directive 98/30/EC” - „privind normele comunitare pentru **piața internă a gazelor naturale** și abrogarea Directivei 98/30/CE”

Prezenta Directivă stabilește norme comune privind transportul, distribuția, furnizarea și depozitarea gazelor naturale. Aceasta stabilește normele referitoare la organizarea și funcționarea sectorului gazelor naturale, accesul la piață, criteriile și procedurile aplicabile pentru acordarea de autorizații pentru transport, distribuție, furnizare și depozitare a gazelor naturale și exploatarea respectivelor sisteme.

Normele stabilite de prezenta Directivă pentru gazele naturale, inclusiv gaze naturale lichefiate (GPL), se aplică și biogazului și gazului obținut din biomasă, sau altor tipuri de gaz, în măsura în care astfel de gaze pot fi, din punct de vedere tehnic și al siguranței, injectate și transportate prin, sistemul de gaze naturale.

Deoarece prezenta directivă a fost introdusă, industria biogazului are de lucru pentru a obține o prioritate pentru alimentarea cu biogaz a sistemului de gaze naturale, precum EEG din Germania. În Germania, este posibilă alimentarea cu biogaz a sistemului de gaze naturale.

► DIRECTIVA 2003/87/EC

„establishing a scheme for **greenhouse gas emission allowance trading** within the Community and amending Council Directive 96/61/EC“ - „privind stabilirea unei scheme pentru **comercializarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră** în cadrul Comunității și modificarea Directivei Consiliului 96/61/CE”

Prezenta Directivă instituie un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (denumit în continuare "Schemă Comunitară"), cu scopul de a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră cost-eficientă și economic eficientă.

► DIRECTIVA 2004/8/EC

„on the promotion of **cogeneration** amending Directive 92/42/EEC“ - „privind promovarea cogenerării, ce modifică Directiva 92/42/CEE”

Scopul prezentei Directive este de a spori eficiența energetică și de a îmbunătăți securitatea alimentării, prin crearea unui cadru pentru promovarea și dezvoltarea cogenerării cu randament ridicat a energiei electrice și termice, pe baza cererii de energie termică utilă și a economiilor la energia primară pe piața internă de energie, luând în considerare circumstanțele naționale specifice în special cele privind condițiile economice și climatice.

Tehnologii de cogenerare care intră sub incidența acestei directive:

- (a) Turbină combinată, cu circuit de gaz și recuperarea căldurii
- (b) Turbină cu abur în contrapresiune
- (c) Turbină cu abur cu extracția condensului
- (d) Turbină cu gaz cu recuperarea căldurii
- (e) Motor cu ardere internă
- (f) Microturbine
- (g) Motoare Stirling
- (h) Pile de combustie
- (i) Motoare cu abur
- (j) Cicluri organice Rankine
- (k) Orice alt tip de tehnologie sau combinații ale acestora care intră sub incidența definiției stabilite la Articolul 3 Litera (a)

► DIRECTIVA 2006/12/EC

„on **waste**“ - „cu privire la **deșeurii**”

În sensul prezentei Directive, deșeurii „înseamnă orice substanță sau obiect din categoriile stabilite în Anexa I a directivei (de exemplu: deșeurii industriale, deșeurii agricole, deșeurile menajere, etc) pe care deținătorul le aruncă, sau intenționează, sau are obligația să se debaraseze. Cu toate acestea, sunt excluse de la această directivă: efluenții gazoși emiși în atmosferă, carcacele de animale și următoarele deșeurii agricole (materii fecale și alte substanțe naturale, ne-periculoase, utilizate în agricultură) și apele uzate, cu excepția deșeurilor în formă lichidă, deoarece aceste materiale sunt reglementate de alte directive.

Directiva solicită Statelor Membre să ia măsurile corespunzătoare pentru a încuraja prevenirea sau reducerea producerii de deșeurii și a nocivității acestora, în special prin:

- (i) dezvoltarea unor tehnologii curate care utilizează mai rațional resursele naturale;
- (ii) dezvoltarea tehnică și comercializarea produselor, proiectate astfel încât să nu aibă nici o contribuție sau să aibă în cea mai mică măsură posibilă, prin natura fabricației, utilizării, sau eliminării acestora, la creșterea cantității sau a caracterului nociv al deșeurilor și a accidentelor de poluare;
- (iii) dezvoltarea de tehnici adecvate pentru eliminarea definitivă a substanțelor periculoase din conținutul deșeurilor destinate recuperării.

De asemenea solicită Statelor Membre să ia măsurile corespunzătoare pentru a încuraja:

- (i) recuperarea deșeurilor prin reciclare, reutilizare, sau regenerare sau orice alt proces, în vederea extracției materiilor prime secundare; sau
- (ii) utilizarea deșeurilor ca sursă de energie.

► DIRECTIVA CONSILIULUI 86/278/EEC

“on the protection of the environment, and in particular of the soil, when **sewage sludge** is used in agriculture” - „privind protecția mediului, și în special a solului, atunci când se utilizează **nămoluri de epurare** în agricultură”

Scopul prezentei Directive este de a reglementa utilizarea nămolurilor de epurare în agricultură, astfel încât să se prevină efectele nocive asupra solului, a vegetației, a animalelor și omului, încurajând utilizarea corectă a nămolurilor de epurare în cauză.

► DIRECTIVA CONSILIULUI 91/676/EEC

„concerning the protection of waters against pollution caused by **nitrate** from agricultural sources“ - “privind protecția apelor împotriva poluării cu **nitrați** proveniți din surse agricole”

Prezenta Directivă are scopul de a reduce poluarea apelor provocată sau indusă de nitrați proveniți din surse agricole și de a preveni de asemenea orice poluare viitoare.

Cu scopul de a asigura, pentru toate apele, un nivel general de protecție împotriva poluării, în termen de doi ani de la notificarea prezentei directive, Statele Membre trebuie să: (a) stabilească un sau niște coduri de bună practică agricolă, care urmează să fie puse în practică de către agricultori pe bază de voluntariat, care ar trebui să cuprindă dispoziții care să acopere cel puțin elementele menționate în Anexa II A a directivei, și (b) să elaboreze, dacă este necesar, un program care prevede pregătirea și informarea agricultorilor în vederea promovării punerii în aplicare a codului(rilor) de bună practică agricolă.

În plus, Statele Membre vor prezenta Comisiei detalii ale codurilor lor de bună practică agricolă și Comisia va include informațiile despre aceste coduri în raportul prevăzut la Articolul 11. În lumina informațiilor primite, Comisia poate, în cazul în care consideră că este necesar, face propuneri corespunzătoare Consiliului.

► DIRECTIVA CONSILIULUI 96/61/EC

“concerning **integrated pollution prevention and control**” - “privind **prevenirea și controlul integrat al poluării**”

Scopul prezentei Directive este de a realiza prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile enumerate în Anexa I a directivei. Aceasta stabilește măsurile destinate prevenirii sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, pentru reducerea

emisiilor în aer, apă și sol de la activitățile menționate anterior, inclusiv măsurile referitoare la deșeurile, pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său, fără a afecta negativ Directiva 85/337/CEE și alte prevederi comunitare relevante.

► **DIRECTIVA CONSILIULUI 1999/31/EC**

“on the **landfill** of waste” - „cu privire la depozitarea în **gropi/rampe de gunoi**”

Directiva UE privind Gropile/Rampele de gunoi reprezintă o nouă etapă în modul de depozitare a deșeurilor în țara noastră și stabilește țintele impuse pentru reducerea cantității de deșeurile biodegradabile urbane care sunt depozitate. Aceste ținte sunt:

- Să fie reduse deșeurile biodegradabile urbane depozitate până în anul 2010 la 75% din cele generate în anul 1995;
- Să fie reduse deșeurile biodegradabile urbane depozitate până în anul 2013 la 50% din cele generate în anul 1995;
- Să fie reduse deșeurile biodegradabile urbane depozitate până în anul 2020 la 35% din cele generate în anul 1995.

► **DIRECTIVA CONSILIULUI 2003/96/EC**

“restructuring the Community framework for the **taxation of energy products and electricity**” - „privind restructurarea cadrului comunitar de **impozitare a produselor energetice și energiei electrice**”

Directiva lărgeste sfera de aplicare a sistemului UE de rata minimă pentru produsele energetice, anterior limitată doar la uleiurile minerale, pentru toate produsele energetice, inclusiv cărbunii, gazele naturale și energia electrică. În particular, Directiva va:

- reduce denaturarea concurenței care există în prezent între Statele Membre, ca urmare a ratelor divergente ale impozitelor pe produsele energetice;
- reduce denaturarea concurenței dintre uleiurile minerale și alte produse energetice, care nu au făcut obiectul legislației comunitare în domeniul taxelor de până acum;
- mări stimulentele pentru utilizarea mai eficientă a energiei (pentru reducerea dependenței de importurile de energie și pentru a reduce emisiile de dioxid de carbon); și
- permite Statelor Membre să ofere companiilor stimulente fiscale în schimbul activităților specifice de reducere a emisiilor.

► **DIRECTIVA CONSILIULUI 2004/67/EC**

“concerning measures to safeguard **security of natural gas supply**” - „privind măsurile de garantare a **securității aprovizionării cu gaze naturale**”

Prezenta Directivă stabilește măsurile pentru garantarea unui nivel suficient de securitate a aprovizionării cu gaz. Aceste măsuri, de asemenea, contribuie la buna funcționare a pieței interne de gaz. Aceasta stabilește un cadru comun prin care Statele Membre stabilesc politicile generale, transparente și nediscriminatorii privind securitatea politicilor aprovizionării, compatibilă cu cerințele unei piețe interne de gaz competitive; clarifică rolurile și responsabilitățile generale ale operatorilor de pe piață și implementează diferite proceduri specifice non-discriminatorii de garantare a securității aprovizionării cu gaze.

Această directivă include, de asemenea, scopul de a promova producția casnică de gaz și diversificarea surselor de alimentare cu gaz.

Regulamente

► REGULAMENTUL (CE) Nr. 1774/2002

“laying down **health rules concerning animal by-products** not intended for human consumption” - „stabilește **normele sanitare privind produsele secundare de origine animală** care nu sunt destinate consumului uman”

Prezentul Regulament stabilește normele de sănătate animală și publică pentru (a) colectarea, transportul, depozitarea, manipularea, prelucrarea și utilizarea sau eliminarea produselor secundare de origine animală, pentru a preveni ca aceste produse să prezinte un risc pentru sănătatea animală sau publică, și (b), introducerea pe piață și, în anumite cazuri particulare, exportul și tranzitul produselor secundare de origine animală și a produselor derivate din acestea, menționate în Anexele VII și VIII ale regulamentului.

Prezentul Regulament include, de asemenea, deșeuri de catering în cazul în care acestea sunt destinate utilizării într-o instalație de biogaz sau de compostare. Acesta a fost modificat de mai multe noi Regulamente ale Comisiei, inclusiv, de asemenea, aspectele pentru biogaz:

- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 808/2003
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 668/2004
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 92/2005
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 93/2005
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 416/2005
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 181/2006
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 208/2006
- REGULAMENTUL COMISIEI (CE) Nr. 2007/2006

► REGULAMENTUL (CE) Nr. 2003/2003

“relating to **fertilizers**” - „cu referire la **îngrășăminte**”

Prezentul regulament se aplică produselor care sunt introduse pe piață ca îngrășăminte și denumite „îngrășământ CE”. Acestea includ doar îngrășămintele minerale și sintetice și nu cuprind îngrășămintele din reziduuri de fermentare anaerobă.

► REGULAMENTUL CONSILIULUI (CE) Nr. 1782/2003

“establishing **common rules for direct support schemes under the common agricultural policy** and establishing certain **support schemes** for farmers and amending Regulations (EEC) No 2019/93, (EC) No 1452/2001, (EC) No 1453/2001, (EC) No 1454/2001, (EC) 1868/94, (EC) No 1251/1999, (EC) No 1254/1999, (EC) No 1673/2000, (EEC) No 2358/71 and (EC) No 2529/2001” - „stabilește **normele comunitare pentru schemele de finanțare directă din cadrul politicii agricole comunitare** și stabilește anumite **scheme de finanțare** pentru agricultori și modifică Regulamentele (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001”

Acest regulament stabilește:

- normele comunitare care reglementează plățile directe aferente schemelor de sprijin financiar din cadrul politicii agricole comunitare, care sunt finanțate de către secțiunea "Garantare" a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (EAGGF), cu excepția celor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1257/1999;
- un ajutor financiar acordat agricultorilor (denumit în continuare "schema de plată unică");
- scheme de finanțare pentru agricultorii care produc grâu durum, plante proteaginoase, orez, fructe cu coajă, culturi energetice, cartofi de amidon, lapte, semințe, culturi arabile, carne de oaie și capră, carne de vită și leguminoase pentru boabe.

8. Anexa 2: Legislația românească

- Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, modificată și actualizată prin Legea nr. 56/2006, care urmărește să creeze cadrul legal necesar pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor naționale de utilizare eficientă a energiei.
- Legea nr. 3/2001 pentru ratificarea Protocolului de la Kyoto al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice. În conformitate cu Protocolul de la Kyoto, România este obligată să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu 8% față de nivelul anului 1989, până în intervalul 2008 și 2012.
- HG (Hotărârea de Guvern) nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei Naționale pentru Eficiența Energetică. Obiectivul principal al acestei strategii este identificarea posibilităților și a mijloacelor de creștere a eficienței energetice pe întreaga rețea de energie prin punerea în aplicare a unor programe adecvate.
- HG nr. 1535/2003 privind "Strategia pentru Promovarea Surselor Regenerabile de Energie" și Hotărârea de Guvern nr. 443/10.04.2003 privind promovarea producției de energie electrică din surse de energie regenerabile. Aceasta din urmă Hotărâre de Guvern a fost modificată prin HG 958/2005 (care transpune Directiva 2001/77/CE) și crează un cadru legal pentru promovarea surselor regenerabile de energie.
- Directiva 2003/30/CE pentru promovarea utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transporturi HG 1844/2005.
- Legea Energiei (nr. 13/2007) - dispoziții generale pentru promovare energiilor regenerabile.